

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Eustochium V. 2. Novembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

Bertrando oraret. Et profectò si sapimus, vicina incendia, & nobis quoque jam jam impendentia, communi operâ sopimus, hoc est, cilicio opprimimus, precibus avertimus, flagris fugamus, gemitibus diffilamus, oculorumque imbre extinguimus vindices ignes. Quin quisquis fila manu tenes, & globos *Virgini* sacros, tenere te funem puta, quo ex inferno carcere ascendere hodie ad cælum animas facias.

O fratres mei, qui modò modicam febrem, vel modicum quemcumque dolorem non potestis pati, quid facietis, quantum dolebitis, quantum plorabitis illo incendio inflammati, & totaliter à pœnis absorpti? S. Bonav. serm. I. de S. Laur.

S. EUSTOCHIUM V. 2. Novembris.

FUIT EUSTOCHIUM nobilissimæ & D. Hieronymo laudatissimæ matronæ filia, ejusdemque virtutis ex assè heres. Degebat illa sub patruj Hymerii tutelâ, certa nulli nisi Agno nubere, eamque ob rem animi potiùs mundo, quàm corporis studens, & hoc pulchrior, quò negligentior sui. At Hymerius alia omnia animo volvens, ut quàm pulcherrimè posset ornatam virginem ad nuptias nobilissimis juvenibus venditaret, eam curam conjugij Prætextaræ mandat. Hæc igitur EUSTOCHIO vestes induere, ad elegantiam sæculi factas, faciem fucò tingere, frontem & aures gemmis pingere, crines ferro & igne fingere, denique totam ad lascivam venustatem componere. Sed in tam pulchrâ EUSTOCHIO nihil jam cælo placuit, præter lacrimas, quibus naufragium timens virginitas quotidie innatabat. Periclitanti tamen succurrit Angelus bonus, & in somnis ad Prætex-

Prætextatam, Nimirum, ait, egregia cognati sanguinis lena, mundo conciliabis DEO desponsam? DEVVM nauseas generum habere, terræ filium quaris? ex fronte virginis palæstram Veneris facis? ex oculis Cupidini muscipulas struis? ex capillis laqueos nectis amantibus? At non impune hæc facies. Iam enim, ut abstinere à lenociniis manus discant, arefcet manus: jam domum Christus EVSTOCHIVM, te orcus ducet: si porrò neptem DEO invides, certè morti conjugem liberosque non eripies. Atque hæc omnia evenisse ordine Hieron. affirmat. ô Superi! quid ad nostræ elegantiam ætatis dicitis; quando puellæ viros induunt, & (quod turpius longè est) calamistrati viri (phui) in puellas degenerant? S. Hieron.

Conditor Angelorum dum in præsepio vagiens reclinat, non ostro, sed vilibus legitur panniculis involutus. Erubescat ergo terrena superbia & arrogantia redempti hominis, ubi erumpentibus radiis exorti coruscat humilitas Redemptoris. S. Petr. Dam. l. 6. Epist. 14.

S. VVENEFRIDA V. M. 3. Novembris.

WENEFRIDAM nobile è Britannia Nympham CHRISTO Benvocus vir famâ sanctimonie id ætatis longè maximâ despondit. Nec abnuebant parentes in tam amplas spes filiam dare; sed obstabat Cadocus regis Alani filius, ausus castissimam & cælo datam fidem tentare, cum sola virgo domi ageret. Illa verecundata aliquamdiu tam inornatam se deprehensam, in cubiculum abiit velut mundum inde muliebrem petitura, reverà ad asylon (templum) properatura. At Amor tam magnus tyrannus quàm parvus puer pingitur, alas Cadoco insequenti suas præbuit. Hic prehensam virginem & reluctantem ense obruncat. Et ecce